

What Destroyed the Beit Hamikdash?

Sally Mayer

TiM Av 5786

You murmured in your tents and said, "Because the Lord hates us, He brought us out of the land of Egypt to hand us over to the Amorites to destroy us. **(28) Where are we going up? Our brothers have made our hearts melt, saying, 'A people greater and taller than we; cities great and fortified up to heaven; and moreover, we saw the sons of the Anakim there.'**" **(29) And I said to you, "Do not be terrified, and do not be afraid of them.** (30) The Lord your God, who goes before you, He will fight for you, just as He did for you in Egypt before your eyes."

2. במדבר פרק יג, לג

(לג) וְשָׁם רָאִינוּ אֶת הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

תרגום אונקלוס במדבר פרשת שלח פרק יג פסוק לג

(לג) ותמן חזינא ית גבריא בני ענק מן גבריא והוינא בעיני נפשנא כקמצין וכן הוינא בעיניהון:

Bamidbar Chapter 13:33 (33) "And there we saw the Nephilim, the sons of Anak, who come from the Nephilim; and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight."

Targum Onkelos on Bamidbar 13:33 And there we saw the giants, the sons of Anak, of the giants; and we were in our own sight as grasshoppers (kamtzin), and so we were in their sight.

3. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לה עמוד א

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו וגו' - אמר רב מרששיא: מרגלים שקרי הוו, בשלמא ונהי בעינינו כחגבים - לחיי, אלא וכן היינו בעיניהם מנא הוו ידעי? ולא היא, כי הוו מברי אבילי, תותי ארזי הוו מברי, וכי חזינהו,

1. דברים פרק א, כ-לט

(כ) ואמר אֲלֵכֶם בְּאֵתֶם עַד הָרָה אֶמְרִי אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: (כא) וְרָאָה נָתַן ה' אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ אֶת הָאָרֶץ עֲלֵה רֶשֶׁת כְּאֶשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ לָךְ אֶל תִּירָא וְאַל תַּחַת: (כב) וּתְקַרְבוּנוּ אֵלַי כָּלְכֶם וּתְאָמְרוּ נִשְׁלַח אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְיִשְׁבוּ אֵתֵנוּ דִּבֶּר אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נִעְלָה בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֱלֹהֵינוּ: (כג) וְיִיטֵב בְּעֵינֵי הַדֶּבֶר וְאֶקַּח מִכֶּם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ: (כד) וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד נַחֲלֵי אֲשָׁכֵל וַיַּרְגְּלוּ אֹתָהּ: (כה) וַיִּקְחוּ בִידֵם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיֹּרְדוּ אֵלֵינוּ וַיִּשְׁבוּ אֵתֵנוּ דִּבֶּר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: (כו) וְלֹא אָבִיתֶם לַעֲלֹת וּתְמַרְוּ אֶת פִּי ה' אֱלֹהֵינוּ: (כז) וַתִּרְגְּנוּ בְּאֵהָלֵיכֶם וּתְאָמְרוּ בְּשִׁנְאֵת ה' אֵתֵנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת אֵתֵנוּ בְּיַד הָאֶמְרִי לְהַשְׁמִידָנוּ: (כח) אָנָּה אֲנַחְנוּ עֲלִים אֲחִינוּ הַמָּסוּ אֶת לִבָּבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם: (כט) וְאָמַר אֲלֵכֶם לֹא תַעֲרֹצוּן וְלֹא תִירָאוּן מֵהֶם: (ל) ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לְפָנֵיכֶם הוּא יִלְחֶם לָכֶם כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם:

Devarim 1:20-29

(20) And I said to you, "You have come to the hill country of the Amorites, which the Lord our God is giving to us. (21) See, the Lord your God has placed the land before you. Go up and take possession, as the Lord, the God of your ancestors, has spoken to you. Do not fear or be dismayed." (22) Then all of you approached me and said, "Let us send men ahead of us to spy out the land for us, and bring back word to us concerning the way we should go up and the cities we will come to." (23) The idea was pleasing in my eyes, and I took twelve men from among you, one man for each tribe. (24) They turned and went up into the hill country, and came to the Valley of Eshcol and spied it out. (25) They took in their hands some of the fruit of the land and brought it down to us. And they brought back word to us, saying, "The land that the Lord our God is giving us is good." (26) But you were not willing to go up, and you rebelled against the command of the Lord your God. (27)

אמר להו רבי זכריה בן אבקולס, יאמרו: בעלי מומין קריבין לגבי מזבח!
סבור למיקטליה, דלא ליזיל ולימא,
אמר להו רבי זכריה, יאמרו: מטיל מום בקדשים יהרג!
אמר רבי יוחנן: ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס,
החריבה את ביתו, ושרפה את היכלו, והגליתו מארצו.

Talmud Bavli, Tractate Gittin 55b - 56a

Rabbi Yohanan said: What is the meaning of that which is written: "Happy is the man who fears always, but he who hardens his heart will fall into evil" (Proverbs 28:14)? Because of Kamtza and Bar Kamtza, Jerusalem was destroyed; because of a rooster and a hen, Tur Malka was destroyed; because of the shaft of a carriage, Beitar was destroyed. Because of Kamtza and Bar Kamtza, Jerusalem was destroyed: There was a certain man whose friend was Kamtza and whose enemy was Bar Kamtza. He made a feast. He said to his servant: Go and bring me Kamtza. He went and brought him Bar Kamtza. — The man came and found him sitting. He said to him: Look, that man is the enemy of that man [meaning, you are my enemy], what do you want here? Arise and get out! He [Bar Kamtza] said to him: Since I have already come, let me stay, and I will give you the money for whatever I eat and drink. He said to him: No. He said to him: I will give you the money for half of your feast! He said to him: No. He said to him: I will give you the money for your entire feast! He said to him: No. He grabbed him by his hand, stood him up, and threw him out. He [Bar Kamtza] said: Since the Sages were sitting there and did not protest against him, learn from it that they are satisfied with this. I will go and eat a piece of them [slander them] at the King's court. He went and said to the Emperor: The Jews have rebelled against you! He said to him: Who says? He said to him: Send them an offering, and see if they sacrifice it. He went and sent a third-grown calf with him. While coming, he [Bar Kamtza] inflicted a blemish on it in the upper lip; and some say, on the cataracts in the eye, a place where for us it is a blemish, but for them it is not a blemish. The Sages thought to sacrifice it for the sake of peace with the government, Rabbi Zekharya ben Avkolas said to

סלקו יתבי באילני, שמעי דקאמרי: קחזין אינשי דדמו לקמצי באילני.

Talmud Bavli, Tractate Sotah 35a "And we were in our own sight as grasshoppers, and so we were [in their sight], etc." - Rav Mesharshiya said: The spies were liars. Granted, "we were in our own sight as grasshoppers" makes sense. But "and so we were in their sight" - how could they possibly know? But that is not so [they were not lying]; when they [the inhabitants of the land] would hold the mourner's meal, they would eat beneath cedar trees. And when the spies saw them, they climbed up and sat in the trees. They heard them saying: "We see people who look like grasshoppers in the trees."

4. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נה ב - נו עמוד א

אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב: +משלי כ"ח+ אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה?
אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים, אתרנגולא ותרנגולתא חרוב טור מלכא, אשקא דריספק חרוב ביתר.
אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים,
דהווא גברא דרחמיה קמצא ובעל דבביה בר קמצא, עבד סעודתא,
אמר ליה לשמעיה: זיל אייתי לי קמצא, אזל אייתי ליה בר קמצא.
אתא אשכחיה דהוה יתיב,
אמר ליה: מכדי הווא גברא בעל דבבא דהווא גברא הוא, מאי בעית הכא? קום פוק!
אמר ליה: הואיל ואתאי שבקן, ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא,
אמר ליה: לא.
אמר ליה: יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך!
אמר ליה: לא.
אמר ליה: יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך!
א"ל: לא.
נקטיה בידיה ואוקמיה ואפקיה.
אמר: הואיל והו יתבי רבנן ולא מחו ביה, ש"מ קא ניחא להו, איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא .
אזל אמר ליה לקיסר: מרדו בך יהודאי!
א"ל: מי יימר?
א"ל: שדר להו קורבנא, חזית אי מקרבין ליה.
אזל שדר בידיה עגלא תלתא. בהדי דקאתי שדא ביה מומא בניב שפתיים, ואמרי לה בדוקין שבעין, דוכתא דלדידן הוה מומא ולדידהו לאו מומא הוא.
סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות,

enemy, and you are sitting in my house? Arise and get out of my house."

He said to him, "Do not embarrass me, and I will give you the cost of the feast."

He said to him, "You will not recline [here]."

He said to him, "Do not embarrass me, and I will sit but I will not eat or drink."

He said to him, "You will not recline [here]."

He said to him, "I will give you the cost of this entire feast."

He said to him, "Arise and go."

And Rabbi Zekharya ben Avkolas was there, and it was in his power to protest, but he did not protest.

Immediately, he [Bar Kamtza] went out and said to himself, "These people sit in their tranquility; I will go and slander them." What did he do? He went to the ruler and said to him, "These sacrifices that you send to the Jews to offer, they eat them and offer others in their exchange." He [the ruler] scolded him.

He went back to him again and said to him, "All these sacrifices that you send to the Jews to offer, they eat them and offer others in their exchange. And if you do not believe me, send a governor and sacrifices with me, and you will immediately know that I am not a liar."

While they were on the way, the governor went to sleep. He [Bar Kamtza] arose in the night and secretly rendered them [the sacrificial animals] all blemished. Once the priest saw them, he offered others in their place.

That messenger of the king said, "Why are you not offering these sacrifices?"

He [the priest] said to him, "Tomorrow."

The third day came, and he had not offered them. He sent and said to the king, "That matter that the Jew spoke, he spoke the truth."

Immediately, he went up to the Temple and destroyed it.

This is what people say: Between Kamtza and Bar Kamtza, the Temple was destroyed. **Rabbi Yosei said: The humility [or inaction/toleration] of Rabbi Zekharya ben Avkolas burned the Sanctuary.**

them: People will say that blemished animals are being sacrificed on the altar! They thought to kill him [Bar Kamtza], so that he would not go and speak. Rabbi Zekharya said to them: People will say that one who inflicts a blemish on consecrated animals is killed! Rabbi Yohanan said: The humility of Rabbi Zekharya ben Avkolas destroyed our Temple, burned our Sanctuary, and exiled us from our land.

5. איכה רבה (וילנא) פרשה ד

ג מעשה שהיה באדם אחד בירושלים שעשה סעודה אמר לבן ביתו לך והבא לי קמצא רחמי, אזל ואייתי ליה בר קמצא שנאיה, עאל וישב בין האורחים, עאל אשכחיה בני אריסטיא, אמר לו את שנאי ואת יתיב בגו ביתאי קום פוק לך מיגו ביתאי, אמר לו אל תביישני ואנא יהיב לך דמי דסעודתא, אמר לו לית את מסובה, אמר לו אל תביישני ואנא יתיב ולית אנא אכיל ושתי, אמר לו לית את מסובה, אמר ליה אנא יהיב דמי כל הדין סעודתא אמר ליה קום לך, והיה שם ר' זכריה בן אבקולס והיתה ספק בידו למחות ולא מיחה מיד נפיק ליה אמר בנפשיה אילין מסבין יתבין בשלוותהון אנא איכול קרצהון, מה עבד הלך אצל השלטון אמר לו אילין קורבניא דאת משלח ליהודאי למקרבינהו אינון אכלין להון ומקרבין אחרנים בחילופייהו, נזף ביה, אזל לגביה תוב אמר ליה כל אילין קורבניא דאת משלח ליהודאי למקרבינהו אינון אכלין להון ומקרבין אחרין בחילופייהו ואם לא תאמין לי שלח עמי חד איפרכו וקורבניא ואת ידע מיד שאיני שקרן, עד דאתי באורחא דמך איפרכו, קם הוא בליליא ועשאן כולן בעלי מומין בסתר, כיון שראה אותן הכהן הקריב אחרנין תחתיהון אמר ההוא שליחא דמלכא למה לית את מקריב אילין קורבניא אמר ליה למחר, אתא יום תליתאה ולא קרבהון, שלח ואמר למלכא ההוא מילתא דיהודאה קאמר קושטא קאמר מיד סליק למקדשה והחריבו, הדא דבריא אתא אמרין בין קמצא ובין בן קמצא חרב מקדשא, אמר ר' יוסי ענותנותו של ר' זכריה בן אבקולס שרפה את ההיכל.

Eichah Rabbah (Vilna) Parasha 4, 3

An incident occurred with a certain man in Jerusalem who made a feast. He said to his household member, "Go and bring me my friend Kamtza." He went and brought him his enemy, Bar Kamtza.

He [Bar Kamtza] entered and sat among the guests. He [the host] entered and found him among the diners. He said to him, "You are my